

Poz. 37

UCHWAŁA NR 51
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY
NAUKI O KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ I MEDIACH

z dnia 21 października 2020 r.

w sprawie odmowy nadania dr. Maciejowi Miżejewskiemu
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm., dalej: ustawa o stopniach i tytule) w związku z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.) w związku z § 2 ust. 2, § 5 ust. 1 i 2 oraz § 7 ust. 3 uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 340 z późn. zm.), Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach, w składzie jak w załączniku, na podstawie opinii komisji habilitacyjnej w składzie:

- 1) prof. dr hab. Wiesława Piątkowska-Stepaniak – przewodnicząca,
- 2) prof. dr hab. Robert Cieślak – sekretarz,
- 3) prof. dr hab. Beata Ociepka – recenzent,
- 4) prof. dr hab. Tomasz Mielczarek – recenzent,
- 5) prof. dr hab. Alicja Jaskiernia – recenzent,
- 6) dr hab. Urszula Doliwa, prof. UWM – członek komisji,
- 7) prof. dr hab. Janusz Adamowski – członek komisji

z dnia 18 września 2020 roku, w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, **odmawia dr. Maciejowi Miżejewskiemu (numer PESEL [REDAKOWANE]) nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest podejmowana w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania. W głosowaniu tajnym nad nadaniem dr. Maciejowi Miżejewskiemu stopnia doktora habilitowanego

głosowało 15 osób, uprawnionych do głosowania było 20 osób. Za nadaniem stopnia doktora habilitowanego oddano 0 głosów, przeciw oddano 14 głosów, wstrzymała się od głosu 1 osoba. Przystąpiono do głosowania w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Maciejowi Miżejowskiemu.

W głosowaniu tajnym nad odmową nadania dr. Maciejowi Miżejowskiemu stopnia doktora habilitowanego głosowało 16 osób, uprawnionych do głosowania było 20 osób. Za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego oddano 15 głosów, przeciw oddano 0 głosów, wstrzymała się od głosu 1 osoba. Wobec tego bezwzględną większością głosów, przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania, odmówiono dr. Maciejowi Miżejowskiemu nadania stopnia doktora habilitowanego.

Odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego uzasadniają istotne argumenty formułowane w toku postępowania habilitacyjnego przez członków Komisji habilitacyjnej, w tym zwłaszcza trzy opinie eksperckie recenzentów dorobku, zakończone jednoznacznie negatywnymi konkluzjami, dostępne w dokumentacji postępowania oraz uwagi zgłoszone podczas posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach, w tym w szczególności mankamenty i niedostatki osiągnięcia naukowego oraz dorobku i aktywności naukowej, polegające przede wszystkim na: niewystarczających odwołaniach do podstawowych teorii z zakresu komunikacji społecznej i medioznawstwa, braku znajomości literatury naukowej, materiałów źródłowych i baz danych właściwych dyscyplinie naukowej, w której prowadzone jest postępowanie habilitacyjne; dominacji zagadnień politycznych i prawnych, zwłaszcza z zakresu przebiegu kampanii wyborczych we Włoszech, jak też zmian rządów i koalicji rządzących, nad analizą mediów i systemu medialnego, które potraktowane zostały marginalnie, co sprawiło, że scharakteryzowany został system polityczny Włoch z jego głównymi cechami bez syntetycznego przedstawienia cech włoskiego systemu medialnego; niewniesieniu nowych elementów do analizy komunikacji politycznej w monografii *Zasada równych szans „par condicio” a mediatyzacja kampanii parlamentarnej we Włoszech w 2018 r.*, przy zaleceniu tejże publikacji, jaką jest zwrócenie uwagi na efekt „bumerangowy” w relacjach między polityką a mediami we Włoszech; braku właściwie pogłębionego omówienia stanu badań nad włoskim systemem medialnym, jak też krytycznej analizy literatury; braku definicji podstawowych pojęć, istotnych dla wyводу naukowego, w tym w szczególności mediatyzacji polityki i pluralizmu politycznego, jak też braku definicji samodzielnie wprowadzanych terminów, przy jednoczesnym braku dyskusji z autorami już istniejących definicji; brakach bibliograficznych w zakresie prac podejmujących zagadnienia pluralizmu we Włoszech; dominacji opisu opartego na wynikach badań innych autorów; niewykorzystywaniu metod i technik badawczych nie tylko z zakresu nauk humanistycznych, ale także nauk społecznych, przy zachowaniu walorów faktograficznych i dokumentacyjnych publikacji; pominięciu w pracach na temat Włoch kategorii populizmu; ograniczeniu obszaru analizy w dorobku skromnym zarówno pod względem ilościowym, jak i merytorycznym; braku znajomości dokumentów Unii Europejskiej dotyczących działalności nadawców publicznych, przy – z punktu widzenia warsztatu badawczego niezadowolającym – powoływaniu się na źródła pośrednie; obecności w dorobku nielicznych artykułów spoza osiągnięcia naukowego, poświęconych głównie problematyce prawnej mediów w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem nadawców publicznych; nieobecności we włoskim dyskursie naukowym; przeprowadzeniu łącznie 24 wykładów na uniwersytetach we

Włoszech oraz innych państwach europejskich; odbyciu staży podoktorskich (1999 oraz 2000/2001), na Uniwersytecie w Pavii w ramach programów CICOPS i COIMBRA; prowadzeniu warsztatów polonijnych w Kijowie; współpracy ze Szkołą Doktorską na rzymskim Uniwersytecie La Sapienza; uczestnictwie w konferencjach międzynarodowych, w większej części niezwiązanych z problematyką medioznawczą; uczestnictwie w komitetach organizacyjnych dwóch konferencji naukowych (2012, 2018 – Kraków); sprawowaniu funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim na Uniwersytecie La Sapienza; znacznych osiągnięciach w popularyzacji nauki, w szczególności w formie prowadzenia programów poświęconych nauce w krakowskim oddziale TVP SA; braku w dorobku zawodowym pełnienia funkcji kierownika lub wykonawcy w granicy krajowym lub międzynarodowym, braku działalności eksperckiej, braku pełnienia funkcji promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, braku opieki nad dyplomantami, co sprawia, że przedstawiony w postępowaniu habilitacyjnym dorobek naukowy mieszcząc się częściowo w obszarze dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, nie wnosi znacznego wkładu w jej rozwój, a pozostałe elementy aktywności naukowej, mimo zauważalnych osiągnięć w zakresie popularyzacji nauki, przy jednocześnie skromnym zaangażowaniu Habilitanta w działalność naukową, organizacyjną i dydaktyczną, a także ekspercką, przy równie skromnej aktywności w zakresie współpracy międzynarodowej, nie spełniają łącznie warunków określonych obowiązującymi przepisami, co nie pozwala pozytywnie ocenić dorobku naukowego i aktywności naukowej Habilitanta.

Pouczenie

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji
Społecznej i Mediach: *R. Cieślak*